

Az előadás zárszavaként a(z 'elzsidósodott') szabadkőművesség felelőssége Trianonért megállapíttatik.

Más nem.

(2012. február 5.)

*

(267.) B. B.-t följelentették. Az új törvény alapján, amely visszamenőlegesen is lehetővé teszi a büntetést.

Ötvenöt (!) évvel később – visszamenőleg.

Megszületett volna a jogállam – ötvenöt év után?

Meghalt volna a jogállam? Huszonkét év után?

(2012. március 1.)

*

(268.) Kertész Ákos Kanadában politikai menekültstátuszt kért.

Legalább lesz ok elvenni a Kossuth-díját is.

*

(269.) Matt.

Két évtized eredménye.

Nem csupán nincs lépés – rosszabb. Mind távolabb kerülünk az esélytől is, hogy rátaláljunk.

Avagy – nincs is mire rátalálni, egyáltalán.

Nyert a butaság. ÖNCENZÚRA.

Hübrisz, önteltség, erőszak, hazugság.

Itt annak hisznek, aki hangosabban kiabál. Hogy mit mond, az mindegy. Ha elég sokszor ismétli, elhiszik, bármekkora szamárság is.

Totálisan hamis világ. Mászt jelentenek a szavak, s az eredeti jelentésekre lassan már nem is emlékszünk.

Hamis egyszeregy.

Hogy is mondta Herder? „...Hamis egyszeregyvel számol, s bár ily módon a legnagyobb összeget is kimutathatja, ebből semmiféle előnye nem származik.” – Nagyon téved Herder úr! – itt és most sajnos származik.

A nagy egész részekre szakadozott, s mindenki mindenki ellen.
ÖNCENZÚRA.

A fiatal generáció jó szándékú, de tanácstalan. Kifejezéstelen arcok, céltalan kódorgás. Látják, hogy baj van, de nem tudják, mekkora. Teljesen esélytelenek. Elveszett nemzedék. Fölöslegések. Nem az ő bűnük.

Mind fölöslegések vagyunk.

Egyfelől: Saját bank, repülő, semmittevés. Aranyhomok, luxusjacht, álmohajó.

Másfelől: Falopás, csikkszedés, kukázás. Sötét ábrázatok, üveges tekintetek. Törött szavak, akadozó beszéd. Megfagyott arcok, elakadt életek.

A siker most nem számít sikernek, s a kudarc nem kudarc. „Az úr nem úr ma, s nem jövő a mult.” (*Heltai Jenő: A közhelyek balladája – az idézet betűhű, a helyesírás elavult.*)

Értelmetlenné vált az élet, amely még a legrosszabb időkben is értelmes volt.

Az írók hallgatnak, a filozófia béna. Spiró bolond lenne megszólalni, Moldova röhög az egészen. Hellerék ellen folyik a nyomozás.

Esik szét minden. Két évtizede csak rombolunk és bontunk. A történet címén gondolkodhatsz, de csak azon: ‘Hanyatlástörténet?’ ‘Bukástörténet?’ Vagy csak szenvedéstörténet? Még ez lenne a legfinomabb. ‘Az eljátszott lehetőségek története?’ Ez lenne a legdurvább. Mert ez tartalmazza a véglegességet.

Eljátszott lehetőségek: Hiszen két évtizede, egy pillanatra szabadok voltunk. Előtte is butaság járta errefelé, de azt legalább ránk kényszerítették.

Ezt szabadon választottuk, s azóta legalább ötször választottuk újra.¹⁰⁰

Teljesen szabadon – minden kényszer nélkül. Magunk sétáltunk bele. Jól vagyunk.

Jól vagyunk így, s ez nagyobb baj, mint az, hogy így vagyunk.

ÖNCENZÚRA

*

(270.) *(A diktátor ügybőz.)*

„Hamis egyszerűséggel számol, s bár ily módon a legnagyobb összeget is kimutathatja, ebből semmiféle előnye nem származik... Nemünk jóléte nem az önkényen nyugszik, hanem az észnek és a méltányosságnak az ember lényegéhez tartozó természettörvényén alapszik.” – Szép mondat Herder úr, kár, hogy most rajtunk csattan. S hát... még, ha így volna! Ha az ész és a méltányosság természettörvénye tényleg az ember lényegéhez tartozna! S ha ezek egyáltalán természettörvények lennének! Ha természettörvények lennének, akkor egyben megkerülhetetlenek lennének! Akkor úgy hatnának, mint a gravitáció, mindig és kivétel nélkül – ugyanúgy! Ész és méltányosság! – hol vagyunk ettől?! Kifejezetten úgy tűnik, hogy az ész

¹⁰⁰ Két évtizede nyert itt a butuska és fékezetlen antikommunizmus, s *ezzel* vesztett mindenki. Nem a kommunizmus esélyét, hanem azt hiányolom, amit emiatt nem választhattunk mindvégig, s nem választhatunk még most sem. Arról a *ténylegesen kivézető sajátos alternatíváról* van szó, ami ezt a politikai váltógazdálkodásnak nevezett ostoba rombolást, s vele ezt a totálisan hamis egyszerűséget félre tétethetné velünk. Jobb és bal helyett, liberális és konzervatív helyett, és minden más kacskaringós számárság helyett az egyszerű racionalitást. *A realitásból kiinduló racionalitást.*

Ez eddig még fel sem merült. Ezt az esélyt, *ezt az alternatívát* az előtt vetettük el, hogy asztra került volna. Maga a feladat egyszerű: a feladat, hogy egy tiszta elme, egy ép lény, félretéve a dühödten hörgő, sehova sem vezető antikommunizmust, feledve a csődöt mondott szocialisztikus kísérletet, s feledve a többi *-izmus* alkalmatlan elveit, félretéve baloldaliság és jobboldaliság rögeszmévé korcsosult sületlenségeit, egyszerűen *a realitásból induljon ki, és csakis a racionalitás eszközeit vegye igénybe.*

Errefelé pillanatnyilag *ez* a legnépszerűlenebb gondolat. A feketére csak a fehérek mondanak nemet, s a fehérre csak a feketék, erre azonban mindenki. Ennek nincs társadalmi bázisa, miként Belgiumban is csak flamandok vannak és vallonok, de – közismerten – nincsenek belgák.

itt és most nem is tartozik az emberi természethez. Ha pedig lehetséges ilyen *itt és most*, ha lehetséges az ész követeléseit ily messzire elkerülni, miként mi mostanában tettük, akkor *az törvényszerűen* biztosan nem tartozik az emberi lényeghez.

Herder úr feltevése tetszetős – valóban hozzá kellene tartoznia. Kanté is – az emberi erkölcsi törvény, a legegységesebb, csakis az ész törvénye lehetne, pontosabban az eszes lények közös törvénye, s Hegel is fontos kapcsolódásról beszél, amikor ész és történelem azonosságát állítja. Ész és méltányosság? Egyetemes erkölcsi törvény? Ész és történelem? Az eszmetörténet három grandiózusz feltevése. Herder, Kant, Hegel.

Remények, a legnagyobb reményeink. A ráció posztulátumai, amelyek azonban – a mi korunk erre mutat rá – mind kevésbé tarthatók. Ma szívesebben veszik az önkényt, mint az ész törvényét. Ma szívesebben veszik a morál intézményes gyalázását, mint az erkölcsi világrendet. Ész és történelem eredetileg különböző dolgok, de egyik sem lehetne a másik nélkül. Ma azonban semmiféle ész nem kerestetik a történelemben. Már azt is elfelejtettük, hogy ezekről valaha is szó volt.

Jól vagyunk így.

*

(271.) Nem, nem birkák vagyunk, s nem is alattvalók, nincs igaza Kertésznek. Spiró sem a lényegét ragadja meg a *Tavaszi Tárlatban*. Miért lennénk szolganépség?

Nézők vagyunk, egyszerű nézők. Saját drámánk, komédiánk, tragédiánk nézői, ahelyett, hogy *szereplői* lennénk (©Epiktétosz).

Sőt, akár *szereplői* is lehetnénk.

Egy ésszerű világállapotban.

*

(272.) Hegel meghaladhatatlan feltevése: A lét az ésszerűség fokozatos megvalósulása. A történelemben mind ésszerűbb állapotok követik egymást.

Hm... ami azt illeti, ennél a mostaninál már volt ésszerűbb.

De ez mit sem változtat a hegeli gondolat jelentőségén.

*

(273.) Egy, a keresztény hagyománykörbe tartozó európai országban hat éve folyik a per a nyakláncon viselhető kereszt miatt. Két hölgy vitte bíróságra az ügyet, akiknek azért tiltották meg a kereszt viselését a munkaadói, mert az – szerintük – sérti az öltözködésre vonatkozó munkahelyi szabályokat. A hölgyek és pártolóik a vallásszabadság megsértését vélték felfedezni a tiltásban. A bíróság a munkaadónak adott igazat, abból kiindulva, hogy a kereszt viselése nem a keresztény hit kötelező előírása. (*Origo 20120312*)

Bár mindez távoli országban történt, *teokrata* hazánkfia legott közbeszólt. Keresztényellenességgel, a vallásszabadság durva és provokatív megsértésével, mi több! – keresztényüldözéssel vádolja az érintett, távoli ország kormányát.

Te pedig barátom, adj igazat bátran bármelyik félnek, a dolog úgysem a keresztről szól.

És nem is a kereszténységről.

A kereszténység lényege a spiritualitás. A szakralitás. A Szent. A hit, ami faktum.

Arra figyelj – akkor vagy keresztény!

Egyébként csak *teokrata* vagy.

*

(274.) Simonovits András mondja '*A fizika kultúrtörténete*' című remekmű ötödik kiadásának recenziójában: „Ma már a bölcsésze-